

ВПЕЧАТЛЕНИЯ ОТ ШЕСТИДНЕВНОГО ПРЕСТОЯ В АНГЛИИ

На 10 ноември т.г. неколцина^{1а} български делегати за втория световен конгрес за мира, ^{се}определи да се състои в Шефилд, — тези, които получихме английска виза, заминахме със самолет от Прага за Лондон. Полетяхме при хубаво ясно небе, но колкото повече напредвахме към северозапад, толкова повече ^{облаците}облаци се появяваха, и над Ламанша като че наистина беше спусната ^{мисля}сива "завеса". С голяма мъка чехските пилоти пробиха черните облаци над Лондонското ретище и самолетът ^{и толкова по-бурно}кацна на мократа площадка. Върнахме часовниците си два часа назад и сред проливен дъжд, в настъпващия здрач, направихме първите крачки по мъчнодостъпния остров.

Учреждението на летището ми се видя ниско, на широка площ разполо-
жено здание, с твърде много отделиения и с още по-много чиновници. Все-
ки от нас премина поединично през няколко входа, преградки, салони, бю-
ра, и след доста подробни, учтиво-сухи разпити, придружени от любозитни
и малко иронични погледи, най-после излязохме на площада от другата
страна на сданието. Там вече ни чакаха отдавна посредачи - не много, ^{може-би}
поради лошото време и далечното разстояние от града. ^{Всичко се мисли за 40 км} Бяха дошли работници
журналисти, студенти, ^{Димитровска} представители на английския комитет на мира. По-
среднаха ни радушно, стискаха ни дружески ръцете, приветствуваха ни,
но по лицата им се четеше все пак някаква загриженост и безпокойствие,
като че се бояха от някакви непредвидени трудности. Щракнаха фотограfsки
апарати, отправени главно към баба Съба, партизанската майка с много
ордени, и към интересната библейска глава на художника ^{Владимир} Димитров-майстор.

Още тук, — от самолета до автобуса — ние почувствахме двуката атмосфера, която щеше да ни придружава през цялото ни пребиваване в Англия. От една страна, близо до нас, ни обгръщаше сърдечната, топла, приятелска атмосфера на привържениците на мира и трудежите се. Тя се чувствуваше и тогава, когато поради непознатите езици, чувствата не можеха да бъдат изразени с думи, а се четяха в усмихнатите, често овлажнени очи, ръкостискането, желанието да ни се услужи, да ни се покаже приятелско внимание. А от друга страна — атмосферата на подозрителност, недоверие, промисливост и недоброжелателност, която се излъчваше от органите на властта.

Няма да забравя безкрайното писане на списъци, отговаряне на въпросици, ползване на формуляри, — дългото, отежчително чакане в холовете на английските хотели, докато получиш най-после бележката за право да имаш стая и ключ в хотела. Много ~~свободно~~ ~~за нас~~ часове от краткия ни престой в Англия, часове през които можехме да разглеждаме градовете, паметниците, музеите или да бъдем на театър, изгубихме в такова безсмислено за нас разтакане и чакане.

Циркуля от Волжских. Корень.

Изготвено от Ловенски. Котел.

За града Ловен наредните музеи, произведени през 1897. г. галерия, изложба
сложена, наметнатостта се повишава и след работите. първата
за днешната градина